

Мотиви към Присъда № 8 от 23.09.2021 г., постановена по н.о.х.д.№ 700/2021 г. по описа на Районен съд ****, VII наказателен състав:

Срещу подсъдимия ****. от с.****, област **** е повдигнато обвинение за това, че на 06.04.2021 г., около обяд в гр.****, в частен имот /къща/, находяща се на ул.,**** № 108, е отнел чужди движими вещи 1 брой мобилен телефон марка „****“, тип смартфон с отварям калъф на стойност 240.00 /двеста и четиридесет/ лева и сумата от 505.00 /петстотин и пет/ лева или движими вещи на обща стойност 745.00 /седемстотин четиридесет и пет/ лева от владението на Л. Г. СТ. от гр. ****, без нейно съгласие с намерение противозаконно да ги присвои, като е заварен на място на престъплението и е употребил сила, за да запази владението върху откраднатите вещи - блъснал С. в гръб и настрани, събаряйки я на земята, - престъпление по чл.198, ал.3 вр. ал.1 НК.

Производството по делото е по реда на гл.27, чл.371, т.2 от НПК – съкратено съдебно следствие в производството пред първата инстанция.

Участващият по делото прокурор от ВрРП поддържа обвинението така, както е възведено в обвинителния акт, като пледира при определяне вида и размера на наказанието да бъде наложено наказание „лишаване от свобода” в размер около средния и след прилагане разпоредбата на чл.58а, ал.1 НК същото да бъде редуцирано с една трета, а наложеното наказание да бъде изтърпяно ефективно с цел реализиране на личната и генерална превенция.

Служебният защитник на подсъдимия - адв.Т.П. пледира за налагане на минимално наказание по отношение на подзащитния си, като намира, че така ще бъдат постигнати целите на превенцията по чл.36 НК.

Подсъдимият ****. - роден на **** г. в гр.****, адрес: с.****, общ. ****, област ****, ул.,****“ № 21, понастоящем в затвора - ****, българин, български гражданин, начално образование - грамотен, осъждан, неженен, безработен, ЕГН ***** признава вината си и изразява съжаление за извършеното. Същият признава изляло фактите, изложени в обстоятелствената част на обвинителния акт, като дава съгласие да не се събират доказателства за тези факти.

Съдът даде ход на делото по реда на глава XXVII НПК - чл.371, т.2 НПК, като намери, че самопризнанията на подсъдимия се подкрепят от събраните на досъдебното производство доказателства.

При проведеното наказателно разследване и след използване на допустимите процесуални способности и средства за събиране и проверка на доказателствата е установена следната фактическата обстановка:

Пострадалата Л. Г. СТ. и съпругът □ **** живеели в къща, находяща се в гр. ****, на ул.,****“ №108, която обитавали през летните месеци. На 06.04.2021 г., около обяд свидетелите **** и Л.С. се намирали в двора на горепосочената къща и чистели градината си. През това време покрай къщата минавал подс.И., който забелязал, че двамата свидетели са навън и решил да проникне в къщата с цел да открадне каквото открие. Последният се приближил до входната врата на двора на къщата и видял, че на същата се намира закачен катинар, който обаче не бил заключен. Свалил катинара от портата и го поставил на земята, след което влязъл в двора на къщата, отправил се към входната врата, която била отворена и влязъл вътре.

В коридора видял, че на един стол имало дамска чанта, бръкнал в нея и извадил един брой мобилен телефон марка „****“ -тип смартфон, с отваряем калъф. В чантата открил и едно портмоне, след отварянето на което взел намиращата се в него сума от 505.00 лева - различни банкноти. Отнетите вещи подсъдимият прибрал в джоба на долнището на анцуга, с който бил облечен, черно на цвят. Междувременно докато подсъдимият бил в къщата, св.**** и св.С. забелязали, като били информирани от съсед, че непознато за тях лице е влязло в дома им. Поради тази причина св.С. се отправила към входа на къщата, като видяла през прозореца как подс.И. бърка в чантата ѝ и взема от нея вещи. Свидетелката С., възприемайки случилото се, се затичала към портата на двора на къщата с намерението да я затвори, за да не може извършителя да избяга. Подсъдимият обаче я видял и с цел да не допусне това, избутал св.С. в гръб и настрани за да може избяга от местопрестъплението и да запази владението на вече отнетите вещи. Пострадалата С. паднала на земята вследствие употребената спрямо нея от страна на подс.И. сила. А последният напуснал двора на къщата и побягнал, гонен от св.****, който обаче не успял да го догони.

Горната фактическа обстановка се установява изцяло и безпротиворечиво от всички събрани и приобщени от съда по съответния процесуален ред гласни и писмени доказателства и проведени експертизи. Гласните доказателства са събрани посредством самопризнанието на подсъдимия С.И., което е подкрепено от показанията на свидетелите ****, Л.С., ****, ****, ****. Показанията на свидетелите са последователни и непротиворечиви, кореспондират на събраните писмени доказателства, както и един спрямо друг, поради което съдът им даде вяра. Изложената фактическа обстановка се подкрепя и от събраните по делото писмени доказателства, които на основание чл.283 НПК са прочетени и приобщени към делото и имат значение за изясняване на обстоятелствата по делото, като в това число са всички писмени документи, съдържащи се в ДП №1744 /2021 г. по описа на РП-****, като в това число са актуална справка за съдимост на подсъдимия и характеристични данни. Съдът изцяло кредитира приложените писмени доказателства.

В хода на разследването са проведени четири експертизи – съдебно оценителна, съдебно медицинска, дактилоскопна и трасологична и видеотехническа, чиито заключения съдът възприема за обективни, пълни и верни и ги кредитира.

Видно от изготвената по делото съдебно оценителна експертиза стойността на инкриминираната движима вещ, представляваща мобилен телефон марка „****“, тип смартфон, с отваряем калъф, е на стойност 240.00 лева. Отнетата парична сума в размер на 505.00 лева. И така нанесената щета на св.Л. Г. СТ. възлиза на обща стойност 745.00 лева. Размерът на минималната работна заплата към датата на извършване на деянието е 650.00 лева.

Видно от проведената съдебномедицинска експертиза на св.С. е причинено кръвонасядане на лява предмишница. Дадено е заключение, че по механизъм увреждането отговаря да бъде получено от действието на твърд тъп предмет и може да бъде получено по начин и по време, съобщени от пострадалата. Установено е, че по медико-биологичен признак на св.С. е причинено „болка и страдание“.

От заключението на дактилоскопната и трасологична експертиза се установява, че върху предоставения секретен катинар и ключ няма дактилоскопни следи, годни за сравнително идентификационно изследване. Установено е, че заключващия механизъм на изследвания секретен катинар е преодолян чрез набиране на щифтовете в секретата и отключване на катинара с оригинален ключ.

От назначената видеотехническа и лицево-идентификационна експертиза се установява, че при извършения преглед и изследване на обект 1, диск CD-R марка maxell-700 MB с номер на вътрешната част LH315YI18084004D4, във времевите интервали от време от 10:49:47 до 10:49:52 ч. и от 10:50:36ч. до 10:50:44 ч. на 06.04.2021г. се установява, че в обхвата на камера е заснето лице от мъжки пол, с черна коса, облечено с черно яке, обуто с черен панталон и черни маратонки с бял борд. На челото лицето вероятно е поставило слънчеви очила. В областта на таза е пуснало бели презрамки на тиранти. При извършения преглед и изследване на обект №2, диск CD-R марка „maxell“- 700 MB с номер във вътрешната част LH315YI18084099D4., във времевите интервали от време от 10:54:08ч. до 10:54:16ч. и от 10:54:20ч. до 10:54:34ч. на 06.04.2021г. се установява, че в обхвата на камерите „CAM 4“ и „CAM 8“ е заснето последователно да преминава лице от мъжки пол, облечено с тъмни дрехи. В областта на таза вероятно е пуснало бели презрамки на тиранти.

От извършените изследвания се установи, че извлечените фотоизображения от видеофайловете, на лице от мъжки пол, облечено с тъмни дрехи не са годни за лицево-идентификационно изследване.

При гореизложеното съдът достига до следните правни изводи:

От събраните по делото гласни и писмени доказателства и проведени експертизи се установява по един безспорен начин, че от обективна и субективна страна подсъдимият ****. на 06.04.2021 г. около обяд в гр. ****, в частен имот /къща/, находяща се на ул. „****“ № 108, е отнел чужди движими вещи 1 брой мобилен телефон марка „****“, тип смартфон с отваряем калъф на стойност 240.00 /двеста и четиридесет/ лева и сумата от 505.00 /петстотин и пет/ лева или движими вещи на обща стойност 745.00 /седемстотин четиридесет и пет/ лева от владението на Л. Г. СТ. от гр. ****, без нейно съгласие с намерение противозаконно да ги присвои, като е заварен на място на престъплението и е употребил сила, за да запази владението върху откраднатите вещи - блъснал С. в гръб и настрани, събаряйки я на земята, с което е осъществил престъпния състав на чл.198, ал.3 вр. ал.1 от НК.

От обективна страна изпълнителното деяние на престъплението е извършено чрез действия, като подс.И. влизайки в къщата на свидетелите ****и, успял да отнеме от владението на св.Л.С. чужди движими вещи – смартфон и парични средства, с намерение противозаконно да ги присвои. Установено е безспорно авторството на деянието, времето и мястото на извършването му, както и механизма на осъществяването му. Установени са безспорно вида и стойността на отнетите вещи. Категорично е установена и употребената спрямо пострадалата С. сила от страна на подсъдимия с цел запазване на владението върху откраднатите от него движими вещи.

От субективна страна деянието е извършено виновно от подсъдимия, с форма на вината – пряк умисъл, като същият е искал и се е стремил към настъпването на вредоносния резултат. Субект на престъплението грабеж е всяко наказателноотговорно лице – пълнолетно и вмняемо, като в конкретния случай подсъдимият е извършил инкриминираното деяние умишлено, при формиране на пряк, умисъл.

Съдът намира, че при направения анализ заедно и поотделно на всички събрани по делото доказателства се достига до единствения възможен извод, че подс.И. е автор на визираното престъпно деяние, поради което съдът го призна за виновен и го осъди на две години лишаване от свобода. За да наложи това конкретно по вид и размер наказание съдът отчете отегчаващите и смекчаващите вината обстоятелства. Като отегчаващи отговорността обстоятелства съдът отчете обремененото съдебно минало на подсъдимия /осъждан като непълнолетен/ и лошата му характеристика, а като смекчаващи отговорността обстоятелства отчете, че същият е съдействал на разследването, с добро процесуално поведение е, признава вината си и изразява съжаление за извършеното, както и младата му възраст. Съдът на първо място определи наказание в рамките на предвиденото от законодателя в санкционната част на разпоредбата на чл.198, ал.3 вр. ал.1 НК, а именно наказание лишаване от свобода при превес на смекчаващите вината обстоятелства, в минимален размер от три години, като счете същото за справедливо и в състояние да постигне целите на чл.36 от НК. Наложеното наказание „лишаване от свобода” съдът на основание чл.373, ал.2 вр. чл.58а, ал.1 НК намали с една трета и така подсъдимия ще следва да изтърпи наказание в размер на две години при първоначален строг режим на изтърпяване.

Предвид всичко изложено дотук съдът призна подсъдимия ****. за виновен в това, че на 06.04.2021 г. около обяд в гр. ****, в частен имот /къща/, находяща се на ул. „**** № 108, е отнел чужди движими вещи 1 брой мобилен телефон марка „****“, тип смартфон с отварям калъф на стойност 240.00 /двеста и четиридесет/ лева и сумата от 505.00 /петстотин и пет/ лева или движими вещи на обща стойност 745.00 /седемстотин четиридесет и пет/ лева от владението на Л. Г. СТ. от гр. ****, без нейно съгласие с намерение противозаконно да ги присвои, като е заварен на място на престъплението и е употребил сила, за да запази владението върху

откраднатите вещи - блъснал С. в гръб и настрани, събаряйки я на земята, поради което и на основание чл.198, ал.3 вр. ал.1 НК вр. чл.373, ал.2 НПК вр. чл. 58а, ал.1 вр.54, ал.1 и ал.2 НК го осъди на две години лишаване от свобода, което да търпи при първоначален строг режим.

На основание чл.59, ал.1 НК съдът приспадна времето, през което подсъдимият е бил задържан, считано от 08.04.2021 г. до влизане на присъдата в сила.

На основание чл.301, ал.1 т.11 НПК съдът постанови веществените доказателства: бял хартиен плик, съдържащ части от секретен катинар и секретен ключ един брой на л.78 от делото, да се върнат на пострадалата Л. Г. СТ. от гр.****; Бял пощенски плик, адресиран до РУ-****, съдържащ сумата от 35 лева на л.93 да се върнат на пострадалата Л. Г. СТ. от гр. ****; Бял хартиен плик, съдържащ 2 броя CD диск на л. 87 да остане към делото и да бъдат унищожени с унищожаване на делото.

При този изход на делото, съдът на основание чл.189, ал.3 НПК осъди подсъдимия ****. да заплати в полза на държавата, по сметка на ОД-МВР-****, сума в размер 738,70 лева, представляваща направени разноски в хода на ДП.

При гореизложените мотиви, съдът постанови присъдата си.

15.10.2021 г.

гр.****

РАЙОНЕН СЪДИЯ: